

La flama que va transformar Banyoles

L'alcalde, Miquel Noguer, i el president del Club Natació, Albert Comas, recorden 25 anys després els Jocs Olímpics com un fet excepcional que va canviar la ciutat en l'aspecte urbanístic i social

Albert Comas i Miquel Noguer.

La flama que va transformar Banyoles

Aquest cap de setmana, a Banyoles, gràcies al campionat d'Espanya, hi competeixen 2.700 triatletes. Una xifra excepcional

per dinamitzar la ciutat, però a hores d'ara, res fora de la norma. Avui és el triatló i fa set dies eren uns campionats alevins, infantils i cadets de rem que van dur més de 3.000 persones a la localitat. 25 anys després de ser subseu olímpica de rem de Barcelona 92, la capital del Pla de l'Estany té perfectament assumides les millores excepcionals que va representar aquella fita. La flama olímpica va servir per transformar Banyoles. En l'aspecte urbanístic, amb una inversió en infraestructures d'uns 90 milions d'euros (15.000 milions de pessetes), que seria impensable poder rebre ara; però també e l'aspecte social, creant l'embrió que ha fet de la ciutat un destí turístic esportiu de primer nivell al voltant de l'Estany. El rem va fer el primer impacte, però darrere seu han vingut el piragüisme, el triatló i d'altres modalitats esportives.

El 1992, Miquel Noguer, ara alcalde de Banyoles, exercia aquesta mateixa funció a Mieres. «Vaig viure els Jocs molt intensament», recorda, durant una trobada amb el president del Club Natació, Albert Comas, per analitzar el passat, el present i el futur de la ciutat. D'entrada, Noguer recorda que el primer impacte va ser l'urbanístic, el que va permetre que el municipi superés àmpliament els 13.500 habitants que tenia abans dels Jocs. Ara a Banyoles hi viuen prop de 20.000 persones, gràcies a l'aparició d'un nou barri residencial com va ser la Vila Olímpica. «Abans tot això eren fàbriques, tallers, horts... aquí no hi havia res», subratlla abans de recordar d'altres actuacions de pes d'aquella època sense les quals no es podria entendre la Banyoles del segle XXI: «Abans dels Jocs no hi havia cap pavelló a la ciutat, el de la Draga va ser el primer; precisament l'any que ve se'ns acaba la concessió i haurem de demanar a la Generalitat, que encara n'és el titular, que ens l'atorgui a l'Ajuntament», assenyala l'alcalde. Amb el pavelló també es va urbanitzar el parc de la Draga, 80.000 metres quadrats d'espai verd a tocar de l'Estany. I el carril bici, la reforma de les antigues instal·lacions del Club Natació, amb una inversió de cinc milions d'euros (uns 700 milions de pessetes), i la construcció de l'autovia per connectar el municipi amb l'autopista i l'N-II. Noguer destaca que «totes les infraestructures que es van fer pels Jocs, 25 anys després, segueixen a ple rendiment. I una prova que sense ells hi hauríem sortit perdent és que els dos carrils de l'autovia s'aturen a Banyoles, no continuen més enllà».

I això que d'entrada no va ser fàcil que la societat apostés per la subseu olímpica. Noguer, per exemple, tot i que té un record molt positiu de la cita, remarca que «la imatge de l'arribada de la flama escortada amb tanquetes de la Guàrdia Civil va ser excessiva, com també la detenció dels tres Xaviers (Puigdemont, Ros i Alemany)

decretada per Baltasar Garzón» en el marc d'una operació que va dur a la presó persones vinculades al món independentista per una suposada vinculació amb Terra Lliure. Al final, però, el món empresarial, comercial i social van acabar bolcats en els Jocs i encara avui, qualsevol esdeveniment esportiu, de seguida té al seu costat centenars de voluntaris, com aquells 1.233 que van col·laborar, 25 anys enrere, amb els Jocs.

L'alcalde, com Albert Comas, president del CN Banyoles, també apunta un altre punt bàsic per a la transformació: que el municipi s'ha convertit en un destí turístic «esportiu, cultural i de salut». «Els Jocs ens van posicionar al món. Els esportistes consideren el camp de regates de rem com un dels millors del món, i proves que posteriorment han vingut aquí, com el Mundial de 2004, són conseqüència inequívoca del 1992. Ara tenim Copes del món, d'Europa, triatló, piragüisme...», apunta Comas. El president del CN Banyoles també destaca el canvi de xip de la societat, que viu de cara a l'Estany i amb moltes ganes de fer «esport i salut». «Quan era petit no s'anava a fer la volta a l'Estany, i en canvi ara, està ple de gent caminant, corrent, anant en bicicleta...», apunta.

Per al Club Natació la flama olímpica també va representar un punt i a part. Comas admet que «abans dels Jocs érem un miler de socis en unes instal·lacions molt desgastades, i 15 anys després, vam arribar als 11.000, una xifra similar a la d'avui». La reforma del CN Banyoles va ser profunda. Ara disposa d'un equipament de primer nivell, remodelat aleshores per una inversió de cinc milions euros d'avui. Més enllà d'això, l'entitat sempre està a punt per col·laborar en qualsevol cita esportiva a la localitat. «Podem fer moltes coses, i també n'hem de fer de diferents, però un dels objectius ha de ser créixer en qualitat més que en quantitat», afegeix l'alcalde.

Tot i que l'objectiu principal del CN Banyoles és «formar persones i esportistes», Albert Comas es mostra orgullós dels èxits banyolins en competicions d'alt nivell. Als darrers Jocs, a Rio, per exemple, hi van competir la triatleta Carol Routier, l'atleta Esther Guerrero, entrenadora del club, i els palistes Àlex Sigurbjörson i Pau Vela, i Aina Cid i Anna Boada, que tot i no ser de Banyoles, s'entrenen a l'Estany; Pugen amb força Laia Pèlachs i Aurora Figueras, en piragüisme, i una gran fornada en rem que aquest estiu repartirà en competicions internacionals molts esportistes del club.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2017/07/23/flama-que-transformar-banyoles/858229.html?utm_source=rss